

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 709. An res tutoris litigiosa ab eo legari possit, & quo effectu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

cit. §. 5. Brunem. ad l. 6. c. de fideicom. si vero id ignoraverit, legatarius eam luere debeat, pro quo quot citat. *cit. lib. 57.* Carpz. p. 1. decis. 20. num. 13. Molin. tom. 2. d. 201. n. 1. idemque vult de Lugo. absque eo, quod dicat aut velit valere vel non valere legatum secundum se. Cujus tamen postremi duas ex *cit. l. 57.* affert exceptions. Primam, silegans id sciens rem aliam non oppignoratam legasset, quod ex circumstantiis estimari soleat, maximè ex affectione quam legans erga legatarium habet. v. g. si intimo amico, vel fratri aut cognato legaverit. & ex conditione legatarii vel rei legatae voluntas illius contraria intelligi non possit. Secundam, si debitum estimationi rei legatae æquale sit; hoc enim in casu presumitur voluisse, ut hæres ipse solvat ne alias ludificari videatur legatarius. quod autem in hoc casu, dum res pro tanta summa obligata esset, ut, si legatarius vellet eam redimere, nihil ei lucri remaneret ex legato, hæres deberet eam luere, ne legatum sit inutile, ut docent Molin. l.c. d. 201. in pr. Valsq. de testam. c. 8. §. 4. du. 9. num. 85. juxta l. 60. ff. de legat. 1. id inquam, non tantum sibi displicere cum aliis apud Molin. sed & falsum videbitur, ait & probat de Lugo. l.c. ostenditque num. 271. id nullius in *cit. L.* contineri. quem vide de hoc fuse. Porro si res legata data in pignus non pro debito ipsius, sed alieno, pro quo forte testator aut illius procurator ejus nomine fideiussicerat, & pignus dederat, & postea testator hujus ignarus vel immemor, rem illam legavit Tito, isque eam, ut haberet, redemit, debere heredem ei cedere actionem, quam defunctus habebat contra debitorem principalem, pro quo fideiussicerat, ut possit ab eo debitum repeteret, & pretium à se solutum ad pignus redendum, tradit de Lugo. num. 272, ubi etiam, quod, si testator è contra pignus apud se habeat, & rem illam oppignoratam debitori legavit, censeatur debitum illud, pro quo res oppignorata erat, remittere, & nihil aliud.

Quæst. 709. An res testatoris litigiosa ab eologari posse, & quo effectu?

1. **R**esp. ad primum: res litigiosa (quæ quantum talis dicatur, videri potest in novell. 112. c. 1.) legari ab eo potest. l. 4. §. 1. c. de litig. tametsi enim res litigiosa alienari prohibeantur tot. tit. ff. & c. de litigiof. & propterea dicantur non esse in commercio; hæc tamen prohibitio restricta est ad alienationes inter vivos, adeoque non extendenda ad dispositiones ultimas Lauterb. l.c. §. 20.

2. Resp. ad secundum: quamvis affectus hujus legislationis olim erat, ut res ipsa litigiosa aut ejus estimatione praestaretur, ut constat ex l. 3. c. de litig. iure tamen novo *cit. novell. 112.* actione vel re litigiosa legata dubius solùm litis eventus relictus censetur, ita ut hæres propriis sumptibus ad litis prosecutionem teneatur, & si in mora est, contra illum legatarius actione incerti agere potest, ut litiam prosecutetur. *cit. novell. 112.* unde etiam hæres legatario cautionem praestare debet juxta l. 14. & seq. ff. ut legat. seu fideicom. caus. caveat. Legatarius vero actionem vel rem litigiosam in se transferre nequit; cum hæc constitutio inducta sit in favorem litigantium, ac eorum condicione substituto alio adversario fiat deterior. unde & testator contra hanc dispositionem nihil injungere potest per l. 55. ff. de legat. 1. ita Lauterb. l.c. cum Carpz. l. 6. resp. 26. num. 16. ne tamen forte collusione aliqua eventus litis evadat deterior, potest legatarius hæredi, li-

tem in judicio præsequenti assistere, testes producere, & formare articulos. Lauterb. juxta *cit. novell. c. 1.* si vero hæres vicerit, quidquid per sententiam obtinuit, præstat legatario, & hic è contra nihil consequitur, si hæres victus fuerit. *cit. novell.* siquidem hoc legatum, æquè ac legatum rerum futurarum, hanc tacitam continet conditionem: si hæres vicerit, unde etiam re litigiosa legata, dominum non statim à morte legantis in legatarium transit, sed hæres, si vicerit dominus in sententia declaratur, non legatarius. Latè vero sententiā dominium rei statim ipso jure transit in legatarium, illudque tempus retrotrahitur ad tempus mortis legantis. ita in *cit. novel.* Et hæc quidem, si testator scivit rem esse litigiosam, si ignoravit, distinguendum ita, ut si crediderit rem litigiosam esse alienam, legatum indifferenter præstandum: sive hæres vicerit; nam & res propriæ quasi aliena validè legatur. §. 11. *Inst. de legat.* sive hæres victus fuerit, & res evicta, tunc enim est legatum rei alienæ, quam hæres vel redimere & præstare debet, vel, si redimere nequit, ejus estimationem. §. 4. *Inst. cod.* si credit esse suam, effectus similiter pendet à futuro legis eventu. ita Lauterb. §. 21. ex *cit. novell.*

Quæst. 710. An & qualiter res in genere legari posse & qualiter præstanta?

Resp. tametsi legatum rei alicujus indeterminatæ factum in genere generalissimo, dicendo v. g. lego ei aliquid: vellego ei aliquod animal; sit inutile adeoque nullum; cum dari posset in hoc casu passer unus ut bene de Lugo. l.c. num. 260. cum Valsq. de testam. c. 8. §. 4. du. 7. item Lauterb. in ff. de legat. §. 34. Arg. l. 115. ff. de V.O. Legatur tamen res utiliter non tantum in specie, sed etiam in genere magis determinato, non quidem accipiendo & genus cum Philosophis pro eo, quod de pluribus specie differentibus prædicatur; sed pro eo, quod prædicitur de pluribus numero solo differentibus, quod Philosophis species, Juris Consultis genus dicitur; quale quid est homo, equus, dominus, fundus &c. & tale quid dicitur legatum generis in dicto sensu. & quidem tale legatum, si determinationem à natura accipiat, ut contingit in legato equo, valere legatum certum est, saltem si testator rem talem habeat. si tamen determinatio illius omnino dependet ab arbitrio hominis, legatum propter summam incertitudinem, quæ redderet illud elusorum, non valebit. Lauterb. l.c. exemplificans hoc postremum in fundo, quem tali modo inutiliter & elusoriæ adeoque nulliter legari communiter sentiunt AA. cum eo sic legato, tradendo quacunque ejus partem satisfecisset. non tamen à fundo valere argumentum ad aedes, utpote quarum determinatio etiæ quoque dependeat ab arbitrio hominum, non tamen parem ac fundus patiuntur indeterminationem; cum jure gentium ex fine suo certam quantam habeant determinationem, quæ consistit in aptitudine ad habitandum. Quod si vero testator non habeat rem, quam legavit, verius videri, valere nihilominus legatum per §. 22. *Inst. de legat.* asserit Muller. ad Siruv. in ff. de legat. th. 16. Lit. Z. unde etiam, si non habeat, eam emendam ab hærede, & tradendam legatario, dicit de Lugo. l.c. si vero habeat res plures ejusdem speciei, quæ in genere legata, quarum una altera melior, electio est regulariter penes legatario in favo-